

USTAWA
z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych¹⁾

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081, z 2006 r. Nr 50, poz. 363, Nr 208, poz. 1541, z 2007 r. Nr 115, poz. 794, z 2008 r. Nr 127, poz. 816, Nr 214, poz. 1346.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa:

- 1) zadania i właściwość jednostek organizacyjnych oraz organów w zakresie organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych określonej przepisami Unii Europejskiej wymienionymi w załączniku;
- 2) organizację i kompetencje Komisji Porozumiewawczej do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych;
- 3) zasady działania Funduszu Promocji Mleczarstwa.

Art. 2.

Do działalności prowadzonej przez Agencję Rynku Rolnego, zwaną dalej „Agencją”, w zakresie zadań określonych w przepisach wymienionych w załączniku nie stosuje się przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisów o zamówieniach publicznych, z wyłączeniem dysponowania przez Prezesa Agencji środkami Funduszu Promocji Mleczarstwa.

Art. 3.

1. Do postępowania w sprawach indywidualnych związanych z kwotowaniem produkcji mleka, rozstrzyganych przez Prezesa Agencji oraz dyrektora oddziału terenowego Agencji, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.
2. W przypadku, o którym mowa w art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes Agencji lub dyrektor oddziału terenowego Agencji może uchylić

¹⁾ Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

lub zmienić decyzję ostateczną, na mocy której strona nabyła prawo, również bez zgody strony, jeżeli nie ograniczy to nabytych przez nią praw.

Rozdział 2

Kwotowanie produkcji mleka

Art. 4.

1. Warunkiem wykonywania działalności w zakresie skupu mleka przez podmiot skupujący jest wpisanie tego podmiotu, na jego wniosek, do prowadzonego przez Prezesa Agencji rejestru podmiotów skupujących mleko, zwanego dalej „rejestrem podmiotów”.
2. Prezes Agencji dokonuje, w drodze decyzji, wpisu do rejestru podmiotów po stwierdzeniu, w wyniku kontroli, że wnioskodawca:
 - 1) dysponuje systemem informatycznym zapewniającym prawidłowe prowadzenie ewidencji i przekazywanie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2-6, albo posiada dostęp do takiego systemu;
 - 2) posiada pomieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w których będą przechowywane dokumenty związane z ewidencją, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2;
 - 3) posiada przyrządy pomiarowe poświadczone dowodem legalizacji albo świadectwem wzorcowania zgodnie z przepisami o miarach, zapewniające prawidłowe pomiary ilości mleka podczas jego załadunku oraz rozładunku.
3. Wniosek o wpis do rejestru podmiotów jest składany do Prezesa Agencji w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności w zakresie skupu mleka i zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), jeżeli został nadany, oraz siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) wskazanie daty planowanego rozpoczęcia działalności w zakresie skupu mleka;
 - 3) wskazanie województwa lub województw, na których obszarze wnioskodawca będzie wykonywać działalność w zakresie skupu mleka;
 - 4) nazwę systemu informatycznego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, oraz nazwę producenta oprogramowania tego systemu;
 - 5) wskazanie metod:
 - a) pobierania próbek mleka do badania zawartości tłuszczu w mleku,
 - b) badania zawartości tłuszczu w mleku;
 - 6) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu skupującego;
 - 7) numer rachunku bankowego, o którym mowa w art. 36 ust. 4a;

- 8) imiona i nazwiska osób uprawnionych do reprezentowania wnioskodawcy;
 - 9) wskazanie miejsca przechowywania dokumentów związanych z ewidencją, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza:
- 1) zaświadczenie o wpisie do rejestru zakładów umieszczających na rynku produkty pochodzenia zwierzęcego, prowadzonego przez powiatowego lekarza weterynarii na podstawie przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego;
 - 2) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;
 - 3) kopię decyzji o nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego podmiotowi skupującemu;
 - 4) kopię umowy z bankiem lub zaświadczenie dotyczące prowadzenia rachunku bankowego, o którym mowa w art. 36 ust. 4a;
 - 5) oświadczenie, że znane mu są obowiązki związane z wykonywaniem działalności w zakresie skupu mleka, w szczególności dotyczące:
 - a) wykonywania badania zawartości tłuszczu w mleku, uwzględnianej przy rozliczaniu indywidualnych ilości referencyjnych, w laboratorium, o którym mowa w art. 21 ust. 1,
 - b) prowadzenia ewidencji oraz przekazywania informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2-6,
 - c) skupu mleka wyłącznie od producentów posiadających indywidualne ilości referencyjne;
 - 6) oświadczenie, w którym zobowiązuje się do sprzedaży mleka do podmiotu skupującego wpisanego do rejestru podmiotów.
6. Podmioty skupujące wpisane do rejestru podmiotów uważa się za zatwierdzone w rozumieniu rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.

Art. 5.

Prezes Agencji odmawia, w drodze decyzji, wpisania do rejestru podmiotów, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 4 ust. 2–5.

Art. 6.

Prezes Agencji wykreśla, w drodze decyzji, podmiot skupujący z rejestru podmiotów, jeżeli podmiot ten:

- 1) przestał prowadzić działalność w zakresie skupu mleka;
- 2) przestał spełniać wymagania określone w art. 4 ust. 2;
- 3) nie uczestniczy w systemie badań zawartości tłuszczu w mleku w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ust. 2;

- 4) trzykrotnie, w danym roku kwotowym, nie spełnił obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lub 4;
- 5) pomimo wezwania, o którym mowa w art. 10a ust. 1, nie przekazał informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5;
- 6) sprzedaje mleko do podmiotu skupującego nie wpisanego do rejestru podmiotów.

Art. 6a.

Prezes Agencji może ponownie wpisać podmiot do rejestru podmiotów, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 ustawy oraz art. 23 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.

Art. 7.

Od decyzji, o których mowa w art. 4-6a, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 8.

Podmiot skupujący informuje, w formie pisemnej, Prezesa Agencji o zaprzestaniu wykonywania działalności w zakresie skupu mleka, w terminie 3 dni od dnia jej zaprzestania.

Art. 9.

1. Rejestr podmiotów prowadzi się w formie papierowej i elektronicznej w systemie teleinformatycznym Agencji. Rejestr podmiotów zawiera dane, o których mowa w art. 4 ust. 3.
2. Podmiot skupujący informuje, na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję, Prezesa Agencji o zmianie danych, o których mowa w art. 4 ust. 3, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany.
3. W przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1 i 6-8, podmiot skupujący jest obowiązany do dostarczenia kopii dokumentów potwierdzających zaistniałe zmiany.

Art. 10.

1. Podmiot skupujący jest obowiązany do:
 - 1) skupu mleka wyłącznie od producentów posiadających indywidualne ilości referencyjne dla dostaw, zwanych dalej „dostawcami hurtowymi”;
 - 2) prowadzenia ewidencji dostawców hurtowych, dostarczających mleko do tego podmiotu, zawierającej:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę oraz miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres dostawcy hurtowego,
 - b) miejsce położenia gospodarstwa dostawcy hurtowego,

- c) informacje o:
- przysługujących dostawcom hurtowym indywidualnych ilościach referencyjnych, z uwzględnieniem zmian tych ilości związanych ze zbyciem, oddaniem w używanie, konwersją, dziedziczeniem lub zwiększeniem tych ilości w związku z przyznaniem indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy krajowej ilości referencyjnej, zwanych dalej „indywidualnymi ilościami referencyjnymi przysługującymi na dany dzień roku”,
 - ilości mleka dostarczonego przez poszczególnych dostawców hurtowych, z podaniem średniej ważonej zawartości tłuszczu w tym mleku, wyrażonej w gramach na kilogram mleka, oraz ilości mleka przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu,
 - terminie rozpoczęcia albo zaprzestania przez dostawcę hurtowego dostaw mleka do podmiotu skupującego,
 - pobranych od poszczególnych dostawców hurtowych zaliczkach na poczet opłaty, o których mowa w art. 33,
 - rozliczeniach z tytułu opłat, o których mowa w art. 33;
- 2a) przekazywania na rachunek, o którym mowa w art. 36 ust. 4a, pobranych od poszczególnych dostawców zaliczek na poczet opłaty, o których mowa w art. 33, w terminie do 20 dnia każdego miesiąca, za poprzedni miesiąc, z tym że podmiot skupujący różnicuje tytuły wpłat ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego tak, aby kwota wynikająca z zaliczek pobranych od dostawców posiadających miejsce zamieszkania albo siedzibę na terenie danego oddziału terenowego Agencji odpowiadała informacjom, o których mowa w pkt 3, przesłanym do dyrektora tego oddziału;
- 3) przekazywania do dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, w terminie do 25 dnia każdego miesiąca, informacji, o których mowa w pkt 2 lit. c tiret pierwsze - tiret czwarte, oraz kserokopii wyciągu z rachunku bankowego, o którym mowa w art. 36 ust. 4a, za poprzedni miesiąc;
- 4) przekazywania dostawcy hurtowemu, w terminie do 25 dnia każdego miesiąca, informacji za poprzedni miesiąc o:
- a) wielkości indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień danego miesiąca,
 - b) referencyjnej zawartości tłuszczu w mleku objętym indywidualną ilością referencyjną przysługującą na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień danego miesiąca,
 - c) ilości mleka dostarczonego podmiotowi skupującemu w danym miesiącu przez dostawcę hurtowego,
 - d) średniej ważonej zawartości tłuszczu w mleku dostarczonym podmiotowi skupującemu w danym miesiącu przez dostawcę hurtowego,
 - e) ilości mleka przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu dostarczonego podmiotowi skupującemu w danym miesiącu przez dostawcę hurtowego,

- f) ilości mleka przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu dostarczonego podmiotowi skupującemu przez dostawcę hurtowego od początku danego roku kwotowego,
 - g) ilości mleka o referencyjnej zawartości tłuszczu pozostałej do wykorzystania do końca danego roku kwotowego przez dostawcę hurtowego w ramach indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej na dany dzień roku zadeklarowanej w celu dostarczenia do danego podmiotu skupującego;
- 5) przekazywania dyrektorowi oddziału terenowego Agencji właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji za poprzedni rok kwotowy dotyczących:
- a) ilości mleka dostarczonego w danym roku kwotowym przez poszczególnych dostawców hurtowych,
 - b) średniej ważonej zawartości tłuszczu w mleku dostarczonym w danym roku kwotowym przez poszczególnych dostawców hurtowych,
 - c) ilości mleka przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, dostarczonego w danym roku kwotowym przez poszczególnych dostawców hurtowych,
 - d) pobranych zaliczkach na poczet opłaty, o których mowa w art. 33;
- 6) przekazywania dostawcy hurtowemu, w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji za poprzedni rok kwotowy dotyczących:
- a) ilości mleka dostarczonego w danym roku kwotowym przez dostawcę hurtowego,
 - b) średniej ważonej zawartości tłuszczu w mleku dostarczonym w danym roku kwotowym przez dostawcę hurtowego,
 - c) łącznej ilości mleka przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, dostarczonego w danym roku kwotowym przez dostawcę hurtowego,
 - d) pobranych zaliczkach na poczet opłaty, o których mowa w art. 33.
- 1a. W przypadku określonym w art. 8 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego dokonuje oszacowania ilości mleka dostarczonego przez poszczególnych dostawców hurtowych podmiotowi skupującemu na podstawie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3–6, mając na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego przekazywania informacji o stopniu wykorzystania przez dostawców hurtowych indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku.

Art. 10a.

1. W przypadku nieprzekazania przez podmiot skupujący w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5, dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego wzywa podmiot skupujący do spełnienia tego obowiązku zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.
2. Podmiot skupujący, który, mimo wezwania, nie przekazał informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5, zostaje wykreślony z rejestru podmiotów.>

Art. 11.

1. Producenci wprowadzający do obrotu mleko lub przetwory mleczne przeznaczone do bezpośredniego spożycia, zwani dalej „dostawcami bezpośrednimi”, prowadzą miesięczny rejestr mleka i przetworów mlecznych.
2. Rejestr zawiera informacje dotyczące ilości:
 - 1) mleka i przetworów mlecznych wyprodukowanych w gospodarstwie;
 - 2) mleka i przetworów mlecznych wprowadzonych do obrotu;
 - 3) mleka i przetworów mlecznych wykorzystanych w gospodarstwie na własne potrzeby;
 - 4) mleka wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych wprowadzonych do obrotu, przeznaczonych do bezpośredniego spożycia.
3. Dostawca bezpośredni jest obowiązany do przekazywania właściwemu miejscowo dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, w terminie określonym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji za poprzedni rok kwotowy o ilości:
 - 1) mleka i przetworów mlecznych wyprodukowanych w gospodarstwie;
 - 2) mleka i przetworów mlecznych wprowadzonych do obrotu;
 - 3) mleka wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych wprowadzonych do obrotu, przeznaczonych do bezpośredniego spożycia.
- 4.) Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór rejestru, o którym mowa w ust. 1, oraz wzór formularza do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 3, mając na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego przekazywania informacji o wykorzystaniu przez dostawców bezpośrednich indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku według stanu na ostatni dzień roku kwotowego.
5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, współczynniki równoważności określające ilości mleka wykorzystywanego do wyprodukowania niektórych przetworów mlecznych wprowadzonych do obrotu przez dostawców bezpośrednich oraz zakres zawartości tłuszczu w śmietance wyprodukowanej i wprowadzonej do obrotu przez tych dostawców, mając na względzie prawidłowe rozliczenie dostawców bezpośrednich z indywidualnej ilości referencyjnej oraz przepisy Unii Europejskiej w zakresie równoważności.

Art. 12.

1. W przypadku nieprzekazania przez dostawcę bezpośredniego w terminie określonym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji, o których mowa w art. 11 ust. 3, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji wzywa dostawcę bezpośredniego do spełnienia tego obowiązku zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.
2. Właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji cofa, w drodze decyzji, przyznaną indywidualną ilość referencyjną, jeżeli dostawca bezpośredni, mimo wezwania, nie przekazał informacji, o których mowa w art. 11 ust. 3.
3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

Art. 12a.

1. Dostawca hurtowy i dostawca bezpośredni są obowiązani wprowadzać do obrotu mleko lub przetwory mleczne w ilościach nieprzekraczających posiadanych przez nich możliwości produkcyjnych.
2. Możliwości produkcyjne, o których mowa w ust. 1, określa się, w ramach czynności sprawdzających wymienionych w art. 49 ust. 1 pkt 2, na podstawie liczby krów mlecznych posiadanych w gospodarstwie dostawcy hurtowego i dostawcy bezpośredniego w okresie objętym tymi czynnościami oraz w szczególności na podstawie:
 - 1) dokumentów dotyczących oceny wartości użytkowej krów mlecznych, wydanych przez podmiot uprawniony do prowadzenia oceny wartości użytkowej bydła mlecznego lub
 - 2) bieżącej informacji w zakresie przeciętnego rocznego udoju mleka od 1 krowy w danym województwie opublikowanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Roczniku Statystycznym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, lub
 - 3) bieżącej informacji w zakresie przeciętnej wydajności ocenianych krów mlecznych według ras i województw opublikowanej przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego.
3. Określenie możliwości produkcyjnych posiadanych przez dostawcę hurtowego i dostawcę bezpośredniego powinno zmierzać do ich określenia w wysokości zbliżonej do rzeczywistych możliwości produkcyjnych.

Art. 13.

1. Właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji prowadzi rejestr producentów.
2. Rejestr producentów zawiera:
 - 1) imiona i nazwiska, numery identyfikacji podatkowej (NIP), numery ewidencyjne powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość oraz miejsca zamieszkania i adresy albo nazwy, numery identyfikacji podatkowej (NIP),

- numery Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), o ile zostały nadane, oraz siedziby i adresy producentów;
- 2) numery identyfikacyjne z krajowego systemu ewidencji producentów nadane na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, przekazywane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
 - 3) miejsca położenia gospodarstw producentów;
 - 4) numery siedzib stad krów mlecznych danego producenta w rozumieniu przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
 - 5) informacje o wielkości indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących producentom na dzień 1 kwietnia oraz na dzień 31 marca danego roku kwotowego;
 - 6) numery decyzji oraz informacje o tytule prawnym do przyznanych producentom indywidualnych ilości referencyjnych oraz ich wielkości;
 - 7) deklarowane wielkości dostaw mleka do poszczególnych podmiotów skupujących.
3. Rejestr prowadzi się w formie elektronicznej w systemie teleinformatycznym Agencji.
4. Dyrektor, o którym mowa w ust. 1, gromadzi dokumenty:
- 1) stanowiące podstawę wpisu do rejestru producentów;
 - 2) o których mowa w art. 22, art. 22a, art. 27 ust. 2 i art. 28 ust. 3;
 - 3) inne składane przez producentów.
5. Producent informuje, w formie pisemnej, właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji, o zmianie danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4 i 7, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany, oraz dostarcza dokumenty potwierdzające zaistniałe zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4.
6. W przypadku zmiany podmiotu skupującego dostawcę hurtowy jest obowiązany niezwłocznie powiadomić, na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję, właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji, o wyborze podmiotu skupującego oraz o ilości mleka, jaką zamierza dostarczyć do tego podmiotu.
7. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego:
- 1) przekazuje podmiotowi skupującemu informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 6;
 - 2) informuje nowy podmiot skupujący o stopniu wykorzystania przez dostawcę hurtowego indywidualnej ilości referencyjnej – w przypadku zmiany przez dostawcę hurtowego podmiotu skupującego.
8. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 6, oraz informację, o której mowa w ust. 7 pkt 2, dyrektor oddziału terenowego Agencji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, przekazuje dwa razy w miesiącu według stanu na 15 dzień oraz na ostatni dzień każdego miesiąca.

9. Zmiana podmiotu skupującego może nastąpić nie później niż do końca lutego danego roku kwotowego.

Art. 14.

1. Tworzy się krajową rezerwę krajowej ilości referencyjnej, zwaną dalej „krajową rezerwą”.
2. Krajowa rezerwa może być przeznaczona na:
 - 1) zwiększenie indywidualnych ilości referencyjnych posiadanych przez producentów rozwijających produkcję mleka;
 - 2) (uchylony);
 - 3) zwiększenie indywidualnych ilości referencyjnych w przypadku uwzględnienia odwołań od decyzji w sprawie przyznania indywidualnych ilości referencyjnych;
 - 4) zabezpieczenie ewentualnego przekroczenia krajowej ilości referencyjnej.

Art. 15.

1. Decyzję w sprawie przyznania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy wydaje, na wniosek producenta, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.
3. Wniosek o przyznanie indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), o ile został nadany, oraz siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) status prawny gospodarstwa wnioskodawcy;
 - 3) miejsce położenia gospodarstwa wnioskodawcy;
 - 4) wielkość powierzchni użytków rolnych;
 - 5) wielkość indywidualnej ilości referencyjnej będącej przedmiotem wniosku;
 - 6) ilość mleka, jaką producent zamierza dostarczać do poszczególnych podmiotów skupujących;
 - 7) numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
 - 8) numer rejestracyjny nadany przez Agencję.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się od dnia 1 kwietnia do dnia 31 lipca danego roku kwotowego, na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
5. Producent, który otrzymał indywidualną ilość referencyjną przyznaną z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych lub dostawców bezpośred-

nich, w okresie 2 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, nie może dokonać zbycia oraz oddać w używanie części lub całości indywidualnej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych lub dostawców bezpośrednich, oraz ubiegać się o przyznanie rekompensaty, o której mowa w art. 23a ust. 1, chyba że zrzeknie się pisemnie praw wynikających z decyzji, o której mowa w ust. 1.

6. (uchylony).

Art. 16.

1. W przypadku producenta rozwijającego produkcję mleka warunkiem przyznania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy w danym roku kwotowym jest zwiększenie sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych w roku kwotowym poprzedzającym rok kwotowy, w którym złożono wniosek określony w art. 15 ust. 1.
2. Zwiększenie, o którym mowa w ust. 1, jest wykazywane przez:
 - 1) dostawcę hurtowego – po przeliczeniu na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu;
 - 2) dostawcę bezpośredniego – po przeliczeniu z zastosowaniem współczynników równoważności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 5.
3. Zwiększenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być mniejsze niż 500 kg.
4. Zwiększenie sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych producent potwierdza, przedstawiając faktury lub inne dokumenty potwierdzające sprzedaż mleka lub przetworów mlecznych.
5. Kopie faktur lub dokumentów, o których mowa w ust. 4, producent rozwijający produkcję mleka dołącza do wniosku określonego w art. 15 ust. 1.

Art. 16a.

1. Indywidualną ilość referencyjną z krajowej rezerwy przyznaje się w wysokości nadwyżki wielkości sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych przeliczonych na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu lub przeliczonych z zastosowaniem współczynników równoważności, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 5, w poprzednim roku kwotowym nad wielkością indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej własność producenta w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1.
2. W przypadku gdy wysokość indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy ustalona zgodnie z ust. 1 jest większa niż wielkość indywidualnej ilości referencyjnej będąca przedmiotem wniosku określonego w art. 15 ust. 1, indywidualna ilość referencyjna z krajowej rezerwy jest ustalana w ilości wskazanej przez producenta w tym wniosku.
3. W przypadku gdy wysokość indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy ustalona zgodnie z ust. 1 jest mniejsza niż wielkość indywidualnej ilości referencyjnej będąca przedmiotem wniosku określonego w art. 15 ust. 1, indywidualna ilość referencyjna z krajowej rezerwy jest ustalana w ilości ustalonej zgodnie z ust. 1.

4. Wysokość indywidualnej ilości referencyjnej przyznanej z krajowej rezerwy nie może być mniejsza niż 500 kg oraz nie może być większa niż 30 000 kg.
5. W przypadku gdy suma indywidualnych ilości referencyjnych dla dostawców hurtowych ustalona zgodnie z art. 16 i ust. 1-4 jest większa od wysokości krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 17 i pomniejszonej o część tej rezerwy przeznaczonej na cele, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3 i 4, do ustalenia wysokości indywidualnych ilości referencyjnych stosuje się współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych.
6. W przypadku gdy suma indywidualnych ilości referencyjnych dla dostawców bezpośrednich ustalona zgodnie z art. 16 i ust. 1-4 jest większa od wysokości krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ustawy i pomniejszonej o część tej rezerwy przeznaczonej na cele, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3 i 4, do ustalenia wysokości indywidualnych ilości referencyjnych stosuje się współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich.
7. Jeżeli po zastosowaniu współczynnika, o którym mowa w ust. 5 lub 6, wysokość indywidualnej ilości referencyjnej przyznanej z krajowej rezerwy jest mniejsza niż 500 kg, dyrektor oddziału terenowego Agencji odmawia, w drodze decyzji, przyznania producentowi indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych lub dla dostawców bezpośrednich.
8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, jeżeli zaistnieją okoliczności, o których mowa w ust. 5 lub 6, określi, w drodze rozporządzenia, współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych lub współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich, mając na względzie racjonalne rozdysponowanie krajowej rezerwy w danym roku kwotowym.

Art. 17.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wysokość krajowej rezerwy z podziałem na krajową rezerwę dla dostawców hurtowych i krajową rezerwę dla dostawców bezpośrednich, mając na względzie właściwe wykorzystanie krajowej ilości referencyjnej oraz restrukturyzację sektora mleczarskiego.

Art. 18. (uchylony).

Art. 19.

W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 2 załącznika, minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do przekazywania Komisji Europejskiej informacji dotyczących zasad rozdysponowania krajowej rezerwy.

Art. 20.

W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do przekazywania Komisji Europejskiej informacji określonych w tym rozporządzeniu.

Art. 21.

1. Badania zawartości tłuszczu w mleku uwzględnianej przy rozliczaniu wykorzystania indywidualnych ilości referencyjnych wykonują laboratoria, które w ramach systemu badań zawartości tłuszczu w mleku:
 - 1) uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych prowadzonych przez jedną spośród jednostek organizacyjnych określonych na podstawie ust. 2 przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych, zwaną dalej „laboratorium referencyjnym”;
 - 2) stosują do sprawdzania metod badawczych próby wzorcowe przygotowane przez wybrane laboratorium referencyjne.
- 1a. Laboratoria wykonujące badania zawartości tłuszczu w mleku są obowiązane dokonać wyboru jednego spośród laboratoriów referencyjnych określonych na podstawie ust. 2.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, laboratoria referencyjne do badań zawartości tłuszczu w mleku oraz sposób funkcjonowania systemu badania zawartości tłuszczu w mleku, mając na względzie konieczność zapewnienia wiarygodnych wyników badań.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, metody pobierania próbek mleka do badań zawartości tłuszczu w mleku oraz metody oznaczania zawartości tłuszczu w mleku, biorąc pod uwagę ich ujednoczenie i uzyskiwanie wiarygodnych wyników.

Art. 22.

1. Prawo do indywidualnej ilości referencyjnej lub jej części może być zbywane wyłącznie producentowi, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, która dla swojej skuteczności wymaga zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez właściwego miejscowo dla zbywcy dyrektora oddziału terenowego Agencji.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na wniosek stron umowy składany do właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), o ile został nadany, oraz siedzibę i adres każdej ze stron umowy;
 - 2) numer identyfikacyjny z krajowego systemu ewidencji producentów, nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów,

- ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności każdej ze stron umowy;
- 3) numer rejestracyjny każdej ze stron umowy nadany przez Agencję, o ile został nadany;
 - 4) numer rachunku bankowego każdej ze stron umowy;
 - 5) informację o miejscu położenia gospodarstwa każdej ze stron umowy;
 - 6) wskazanie podmiotu skupującego, do którego strony umowy dostarczają lub zamierzają dostarczać mleko;
 - 7) datę podpisania umowy;
 - 8) dane o wielkości indywidualnej ilości referencyjnej będącej przedmiotem umowy, z podaniem referencyjnej zawartości tłuszczu;
 - 9) informację o ilości mleka wprowadzonego do obrotu lub mleka wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych wprowadzonych do obrotu według stanu na dzień podpisania umowy, zgodnie z informacją zawartą w rejestrze, o którym mowa w art. 11 ust. 1;
 - 10) informację o wysokości indywidualnej ilości referencyjnej pozostałej do wykorzystania, zgodnie z informacją zawartą w rejestrze, o którym mowa w art. 11 ust. 1.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się od dnia 1 sierpnia do ostatniego dnia lutego danego roku kwotowego na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
- [5. Umowa, o której mowa w ust. 1, może zostać zawarta między producentami posiadającymi gospodarstwa na terenie tego samego oddziału terenowego Agencji.]
6. Przedmiotem umowy, o której mowa w ust. 1, może być tylko niewykorzystana w danym roku kwotowym indywidualna ilość referencyjna.
 7. Zbywca prawa do indywidualnej ilości referencyjnej lub jej części, będący dostawcą hurtowym, w terminie 3 dni od dnia zawarcia umowy przedkłada kopię tej umowy podmiotowi skupującemu.
 8. Po otrzymaniu kopii umowy podmiot skupujący jest obowiązany do wystawienia zbywcy, o którym mowa w ust. 7, zaświadczenia o stopniu wykorzystania indywidualnej ilości referencyjnej zadeklarowanej w celu dostarczenia do tego podmiotu skupującego, według stanu na dzień zawarcia umowy.
 9. W przypadku gdy przedmiotem zbycia jest cała niewykorzystana indywidualna ilość referencyjna, podmiot skupujący nalicza i pobiera zaliczki, o których mowa w art. 33 ust. 2, od zbywcy, o którym mowa w ust. 7, za każdy kilogram mleka dostarczonego do tego podmiotu skupującego od dnia zawarcia umowy.
 10. Zbywca będący dostawcą hurtowym niezwłocznie po otrzymaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8, jest obowiązany do dostarczenia go wraz z kopią umowy, o której mowa w ust. 1, oraz wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, właściwemu miejscowo dyrektorowi oddziału terenowego Agencji.
 11. Zbywca będący dostawcą bezpośrednim niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany do dostarczenia jej kopii wraz z wnio-

Ust. 5 w art. 22 uchyla się z dn. 1.04.2009 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 115, poz. 794).

skiem, o którym mowa w ust. 2, właściwemu miejscowo dyrektorowi oddziału terenowego Agencji.

12. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, 5 % indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej przedmiot umowy, po zaokrągleniu do liczby całkowitej, jednak w ilości nie mniejszej niż jeden kilogram, przechodzi do krajowej rezerwy.
13. Zbywca prawa do indywidualnej ilości referencyjnej lub jej części nie może otrzymać indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy przed upływem 5 lat od dnia zbycia.
14. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy sprzedaży.

Art. 22a.

1. Część indywidualnej ilości referencyjnej, a w przypadkach określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 załącznika, indywidualna ilość referencyjna, może zostać oddana w używanie wyłącznie producentowi, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej na dany rok kwotowy, która dla swojej skuteczności wymaga wydania przez właściwego miejscowo dla oddającego w używanie dyrektora oddziału terenowego Agencji decyzji, w której zatwierdza tę umowę.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na wniosek stron umowy składany do właściwego miejscowo dla oddającego w używanie dyrektora oddziału terenowego Agencji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone w art. 22 ust. 3 oraz jest składany od dnia 1 sierpnia do dnia 31 stycznia danego roku kwotowego na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
- [4. Umowa, o której mowa w ust. 1, może zostać zawarta na dany rok kwotowy między producentami posiadającymi gospodarstwa na terenie tego samego oddziału terenowego Agencji.]*
5. Umowa, o której mowa w ust. 1, nie podlega wypowiedzeniu i rozwiązaniu.
6. Indywidualna ilość referencyjna lub jej część może zostać oddana w używanie nie dłużej niż przez trzy kolejne lata kwotowe.
7. Przepisy art. 22 ust. 6–11 stosuje się odpowiednio do umowy, o której mowa w ust. 1.
8. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy dzierżawy.

Art. 23.

- [1. Na podstawie dokumentów dostarczonych przez zbywcę lub oddającego w używanie, o których mowa w art. 22 lub art. 22a, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję, w której zatwierdza umowę oraz stwierdza wielkość indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej każdej ze*

**Ust. 4 w art. 22a
uchyla się z dn.
1.04.2009 r. (Dz.U. z
2007 r. Nr 115, poz.
794).**

stron umowy, oraz powiadamia o wydanej decyzji podmioty skupujące właściwe dla stron umowy.]

<1. Na podstawie dostarczonych przez zbywcę lub oddającego w używanie dokumentów, o których mowa w art. 22 lub art. 22a, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji:

- 1) wydaje decyzję, w której zatwierdza umowę oraz stwierdza wielkość indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej każdej ze stron umowy;
- 2) powiadamia o wydanej decyzji podmioty skupujące właściwe dla stron umowy;
- 3) przesyła niezwłocznie kopię decyzji, o której mowa w pkt 1, właściwemu miejscowo dla nabywcy lub biorącego w używanie dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, jeżeli umowa zbycia lub oddania w używanie indywidualnej ilości referencyjnej została zawarta między producentami, których miejsce zamieszkania albo siedziba znajduje się na obszarze właściwości miejscowej więcej niż jednego dyrektora oddziału terenowego Agencji.>

Dodane art. 23a-23f wchodzi w życie z dn. 13.07.2007 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 115, poz. 794).

Nowe brzmienie ust. 1 w art. 23 wchodzi w życie z dn. 1.04.2009 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 115, poz. 794).

2. W przypadku gdy:

- 1) warunki określone w art. 22 ust. 1–6 lub art. 22a ust. 1–6 nie zostały spełnione lub
- 2) producent, który otrzymał indywidualną ilość referencyjną z krajowej rezerwy, zawarł umowę zbycia indywidualnej ilości referencyjnej lub jej części przed upływem dwóch lat od dnia wydania decyzji o przyznaniu mu indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy, chyba że zrzekł się pisemnie praw wynikających z decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1,
- 3) nabywca lub biorący w używanie prawo do indywidualnej ilości referencyjnej otrzymał rekompensatę, o której mowa w art. 23a
– właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję, w której odmawia zatwierdzenia umowy.

3. Od decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

Art. 23a.

1. Dostawcy hurtowemu lub dostawcy bezpośredniemu, który zobowiąże się do zaprzestania produkcji i wprowadzania do obrotu mleka lub przetworów mlecznych oraz zrzeknie się prawa do indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej jego własność, przyznaje się z budżetu państwa, na jego wniosek, rekompensatę.
2. Warunkiem uzyskania przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego rekompensaty, o której mowa w ust. 1, jest:
 - 1) złożenie pisemnego oświadczenia, w którym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni zrzeka się prawa do całości indywidualnej ilości referencyjnej, ale nie większej niż określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 23b, począwszy od dnia 1 kwietnia roku kwotowego następującego po roku, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 23c ust. 4;

- 2) złożenie pisemnego oświadczenia, w którym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni zobowiązuje się do zaprzestania produkcji i wprowadzania do obrotu mleka lub przetworów mlecznych począwszy od dnia 1 kwietnia roku kwotowego następującego po roku, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 23c ust. 4;
 - 3) złożenie pisemnego oświadczenia, w którym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni zobowiązuje się do utrzymywania w gospodarstwie w okresie co najmniej 3 lat począwszy od dnia 1 kwietnia roku kwotowego następującego po roku, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 23c ust. 4, pogłównia bydła lub owiec lub kóz w liczbie nie większej niż 1,5 i nie mniejszej niż 0,3 sztuk wyrażonych w dużych jednostkach przeliczeniowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.²⁾), na 1 ha trwałych użytków zielonych lub gruntów ornych z uprawą roślin pastewnych na pasze w plonie głównym;
 - 4) złożenie pisemnego oświadczenia, w którym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni zobowiązuje się do posiadania w okresie co najmniej 3 lat począwszy od dnia 1 kwietnia roku kwotowego następującego po roku, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 23c ust. 4, powierzchni trwałych użytków zielonych lub gruntów ornych z uprawą roślin pastewnych na pasze w plonie głównym nie mniejszej od tej, którą dostawca posiadał w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w art. 23c ust. 4;
 - 5) posiadanie w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w art. 23c ust. 4, gospodarstwa rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, z późn. zm.³⁾).
3. W przypadku gdy producent jest właścicielem indywidualnej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych i indywidualnej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich i ubiega się o przyznanie rekompensaty jest obowiązany do zrzeczenia się prawa do tych ilości, z tym że ich suma nie może być większa niż ilość określona w przepisach wydanych na podstawie art. 23b.

Art. 23b.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wielkość indywidualnej ilości referencyjnej, za którą można uzyskać rekompensatę, mając na względzie wysokość dostępnych środków finansowych oraz potrzebę restrukturyzacji sektora mleczarskiego.

Art. 23c.

1. Decyzję w sprawie cofnięcia indywidualnej ilości referencyjnej, stanowiącej własność dostawcy w dniu wydania decyzji i przyznania rekompensaty, o której mowa w art. 23a ust. 1, wydaje, na wniosek dostawcy hurtowego lub dostawcy

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 75, poz. 493 i Nr 88, poz. 587.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2006 r. Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825 oraz z 2007 r. Nr 109, poz. 747.

- bezpośredniego, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji w terminie do dnia 30 listopada roku kwotowego, w którym został złożony wniosek.
2. Rekompensata jest wypłacana w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przez Agencję, na rachunek bankowy dostawcy hurtowego lub dostawcy bezpośredniego, o którym mowa w ust. 4 pkt 4.
 3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.
 4. Wniosek o przyznanie rekompensaty zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), o ile został nadany, oraz siedzibę i adres;
 - 2) numer identyfikacyjny z krajowego systemu ewidencji producentów, nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
 - 3) numer rejestracyjny dostawcy nadany przez Agencję;
 - 4) numer rachunku bankowego dostawcy;
 - 5) informację o miejscu położenia i wielkości gospodarstwa dostawcy.
 5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni dołącza:
 - 1) oświadczenia, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 1-4;
 - 2) kopię umowy z bankiem lub zaświadczenie dotyczące prowadzenia rachunku bankowego, o którym mowa w ust. 4 pkt 4;
 - 3) zaświadczenie potwierdzające posiadanie gospodarstwa rolnego wydane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).
 6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, składa się od dnia 1 września do dnia 15 września danego roku kwotowego na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
 7. W roku kwotowym, w którym jest składany wniosek, o którym mowa w ust. 4, dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni nie może być stroną umowy, o której mowa w art. 22 i art. 22a, oraz wnioskować o dokonanie konwersji indywidualnej ilości referencyjnej, o której mowa w art. 24.
 8. Jeżeli w danym roku kwotowym dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni złożył wniosek o przyznanie indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy nie może ubiegać się o przyznanie rekompensaty, o której mowa w art. 23a ust. 1, w tym roku kwotowym.

Art. 23d.

1. Dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji na podstawie wniosków, o których mowa w art. 23c ust. 6, do dnia 15 października zgłaszają do Prezesa Agencji zapotrzebowanie na środki finansowe przeznaczone na przyznanie rekompensat.

2. Wysokość rekompensaty przyznanej producentowi ustala się jako iloczyn stawki rekompensaty ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 23e i wielkości indywidualnej ilości referencyjnej, stanowiącej własność producenta.
3. Stawka rekompensaty określona dla danego województwa jest stosowana do ustalenia wysokości rekompensaty w stosunku do producentów posiadających gospodarstwa lub większe ich części w tym województwie.
4. W przypadku gdy suma środków finansowych, o których mowa w ust. 1, jest większa niż kwota środków budżetu państwa przeznaczonych na przyznanie rekompensat, środki finansowe przysługujące poszczególnym dyrektorom oddziałów terenowych na przyznanie rekompensat zostaną zredukowane w stosunku do zgłoszonego zapotrzebowania przy zastosowaniu tego samego współczynnika redukcji ustalonego przez Prezesa Agencji, tak aby zapotrzebowanie było równe kwocie środków budżetowych.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wnioski rozpatrywane są do momentu, kiedy mogą być uwzględnione w całości, przy czym w pierwszej kolejności rozpatrywane są wnioski z najmniejszymi indywidualnymi ilościami referencyjnymi, jakie zostaną przekazane do krajowej rezerwy.

Art. 23e.

Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek rekompensat stosowanych dla poszczególnych województw, mając na względzie wysokość przeciętnych cen skupu mleka w poszczególnych województwach, potrzebę restrukturyzacji sektora mleczarskiego oraz wysokość środków finansowych przeznaczonych na przyznanie rekompensat.

Art. 23f.

1. W gospodarstwie dostawcy hurtowego lub dostawcy bezpośredniego, któremu przyznana została rekompensata, w trzecim roku okresu, o którym mowa w art. 23a ust. 2 pkt 3, Agencja przeprowadza kontrolę, w ramach której ustala spełnienie przez dostawcę warunków określonych w zobowiązaniach, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 2-4.
2. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, lub przeprowadzenia czynności sprawdzających, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2, zostanie stwierdzone, że którykolwiek z warunków określonych w zobowiązaniach, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 2-4, w okresie objętym zobowiązaniem, nie był spełniony, rekompensata przyznana dostawcy podlega zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 7.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dyrektor oddziału terenowego Agencji zobowiązuje, w drodze decyzji, dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego do zwrotu rekompensaty na rachunek bankowy Agencji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
4. W przypadku niedokonania przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego zwrotu rekompensaty w terminie, o którym mowa w ust. 3, nalicza się odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.
5. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

6. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 3 i 4, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
7. Rekompensata nie podlega zwrotowi, z wyłączeniem przypadku wprowadzania przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego do obrotu mleka lub przetworów mlecznych, w sytuacji wystąpienia w gospodarstwie dostawcy w okresie, o którym mowa w art. 23a ust. 2 pkt 3, przypadków siły wyższej w rozumieniu rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 załącznika, wpływających na spełnienie zobowiązań, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 3 i 4.

Art. 24.

1. Indywidualna ilość referencyjna może ulegać konwersji stałej lub tymczasowej, częściowo lub w całości, z dostaw na sprzedaż bezpośrednią oraz ze sprzedaży bezpośredniej na dostawy.
- 1a. Przedmiotem konwersji może być tylko niewykorzystana w danym roku kwotowym indywidualna ilość referencyjna.
2. Konwersji dokonuje się na wniosek:
 - 1) właściciela indywidualnej ilości referencyjnej – w przypadku konwersji stałej,
 - 2) właściciela lub posiadacza zależnego indywidualnej ilości referencyjnej – w przypadku konwersji tymczasowej– składany do właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), o ile został nadany, oraz siedzibę i adres producenta;
 - 2) numer identyfikacyjny z krajowego systemu ewidencji producentów nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
 - 3) miejsce położenia gospodarstwa producenta;
 - 4) numer siedziby stada krów mlecznych danego producenta w rozumieniu przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
 - 5) numer rachunku bankowego producenta;
 - 6) stopień wykorzystania indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej na dzień składania wniosku o konwersję;
 - 7) wielkość indywidualnej ilości referencyjnej będącej przedmiotem wniosku o konwersję;
 - 8) wskazanie przez wnioskodawcę podmiotu skupującego, do którego będzie dostarczał mleko w ilości objętej wnioskiem o konwersję – w przypadku konwersji sprzedaży bezpośredniej na dostawy;

- 9) numer rejestracyjny nadany przez Agencję;
- 10) uzasadnienie wniosku.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
5. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia danego roku kwotowego.
6. Na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 2, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji zmienia, w drodze decyzji, przysługującą indywidualną ilość referencyjną.
- 6a. (uchylony).
- 6b. W przypadku otrzymania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy nie dokonuje się konwersji indywidualnej ilości referencyjnej w okresie 2 lat od dnia, w którym decyzja określona w art. 15 ust. 1 stała się ostateczna.
7. W przypadku konwersji sprzedaży bezpośredniej na dostawy referencyjna zawartość tłuszczu dla mleka objętego dostawami po dokonaniu konwersji pozostaje bez zmian w stosunku do referencyjnej zawartości tłuszczu dla mleka objętego dostawami przed dokonaniem konwersji, jeżeli producent przedłoży właściwemu miejscowo dyrektorowi oddziału terenowego Agencji dokument dotyczący oceny użytkowości krów mlecznych, za okres 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia wniosku, potwierdzający wyższą niż 38 g/kg zawartość tłuszczu w mleku objętym sprzedażą bezpośrednią, wydany przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego.

Art. 25. (uchylony).

Art. 26.

Prawo do indywidualnej ilości referencyjnej podlega dziedziczeniu, z tym że dziedziczy je osoba lub osoby, które odziedziczyły gospodarstwo i które będą kontynuowały produkcję mleka. Jeżeli spadek przypada gminie albo Skarbowi Państwa, indywidualna ilość referencyjna przechodzi do krajowej rezerwy.

Art. 27.

1. Spadkobierca, który dziedziczy gospodarstwo i który będzie kontynuować produkcję mleka, przesyła niezwłocznie kopię wniosku o stwierdzenie nabycia spadku dyrektorowi oddziału terenowego Agencji właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania spadkobiercy.
2. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1, na podstawie kopii wniosku o stwierdzenie nabycia spadku dokonuje tymczasowego wpisu spadkobiercy do rejestru producentów i informuje dyrektora oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania spadkodawcy o dokonaniu tymczasowego wpisu.
3. W terminie 14 dni od uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku spadkobierca przesyła kopię tego postanowienia dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1.

4. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1, na podstawie kopii postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, dokonuje wpisu do rejestru producentów o przejściu prawa do indywidualnej ilości referencyjnej na spadkobiercę.

Art. 28.

1. W przypadku gdy gospodarstwo dziedziczy więcej niż jedna osoba, w okresie od dnia otwarcia spadku do dnia złożenia dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania spadkobiercy, kopii umowy o dziale spadku albo kopii postanowienia sądu o dziale spadku, uprawnienia spadkobierców do indywidualnej ilości referencyjnej, z wyłączeniem możliwości zbycia, oddania w używanie lub konwersji wykonuje upoważniony przez nich spadkobierca.
2. Upoważniony spadkobierca przedstawia niezwłocznie pisemne upoważnienie do wykonywania uprawnień, o których mowa w ust. 1, dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1.
3. Na podstawie pisemnego upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, dyrektor oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1, dokonuje tymczasowego wpisu upoważnionego spadkobiercy do rejestru producentów i informuje dyrektora oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania spadkodawcy o dokonaniu tymczasowego wpisu.
4. Do czasu wejścia w życie umowy o dziale spadku albo uprawomocnienia się postanowienia sądu o dziale spadku, spadkobiercy, o których mowa w ust. 1, ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązania związane z wykonywaniem prawa do indywidualnej ilości referencyjnej.
5. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie umowy o dziale spadku albo uprawomocnienia się postanowienia sądu o dziale spadku spadkobierca lub spadkobiercy przesyłają kopię umowy albo kopię postanowienia dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1.
6. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1, na podstawie kopii umowy o dziale spadku albo kopii postanowienia sądu o dziale spadku, dokonuje wpisu do rejestru producentów o przejściu prawa do indywidualnej ilości referencyjnej na spadkobiercę lub spadkobierców.

Art. 29.

1. Następca prawny osoby prawnej będącej producentem informuje właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji o nabyciu prawa do indywidualnej ilości referencyjnej i przedkłada kopię dokumentu potwierdzającego nabycie w terminie 7 dni od dnia nabycia tego prawa.
2. Właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji na podstawie kopii dokumentu, o której mowa w ust. 1, dokonuje wpisu do rejestru producentów o przejściu prawa do indywidualnej ilości referencyjnej na następcę prawnego, o którym mowa w ust. 1.

Art. 30.

1. W przypadku zbycia gospodarstwa producenta przyznane mu prawo do indywidualnej ilości referencyjnej przechodzi na nabywcę gospodarstwa.
2. W przypadku dzierżawy lub innego posiadania zależnego gospodarstwa, dzierżawca lub inny posiadacz zależny uzyskuje prawo do indywidualnej ilości referencyjnej przyznane dotychczasowemu producentowi na czas trwania umowy dzierżawy lub innej umowy przenoszącej tytuł prawny.
3. Nabywca albo dzierżawca lub inny posiadacz zależny gospodarstwa przesyła właściwemu miejscowo dyrektorowi oddziału terenowego Agencji wypis aktu notarialnego albo kopię zawartej umowy w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy.
4. Właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji na podstawie wypisu aktu notarialnego albo kopii zawartej umowy dokonuje wpisu do rejestru producentów o przejściu prawa do indywidualnej ilości referencyjnej na nabywcę, dzierżawcę lub innego posiadacza zależnego gospodarstwa.

Art. 31.

1. W przypadku gdy producent przestał spełniać warunki określone w art. 5 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 załącznika, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji cofa, w drodze decyzji, indywidualną ilość referencyjną stanowiącą własność producenta.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na wniosek producenta składany do właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), o ile został nadany, oraz siedzibę i adres;
 - 2) numer rejestracyjny nadany przez Agencję;
 - 3) numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
 - 4) uzasadnienie wniosku.
4. Decyzja w sprawie ponownego przyznania indywidualnej ilości referencyjnej producentowi, o którym mowa w ust. 1, jest wydawana na jego wniosek składany do właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji.
5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:
 - 1) informacje określone w art. 15 ust. 3;
 - 2) numer decyzji w sprawie cofnięcia indywidualnej ilości referencyjnej.
6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, składa się najpóźniej do dnia 31 grudnia drugiego roku kwotowego następującego po roku kwotowym, w którym przestał

spełniać warunki określone w art. 5 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 załącznika.

7. Wnioski, o których mowa w ust. 2 i 4, składa się na formularzach opracowanych i udostępnianych przez Agencję.

Art. 32.

1. W przypadku wprowadzenia przez producenta do obrotu w roku kwotowym mleka lub przetworów mlecznych w ilości mniejszej niż 70% indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej temu producentowi na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji zmniejsza, w drodze decyzji, indywidualną ilość referencyjną o jej niewykorzystaną część.
2. W przypadku gdy producent nie wprowadził do obrotu w roku kwotowym mleka lub przetworów mlecznych w ramach indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej temu producentowi na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji cofa, w drodze decyzji, indywidualną ilość referencyjną.
3. Od decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.
4. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, producent nie może ubiegać się o przyznanie indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy w okresie dwóch lat od dnia wydania decyzji.

Art. 33.

1. W przypadku przekroczenia krajowej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych albo dla dostawców bezpośrednich producent, który w roku kwotowym wprowadził do obrotu mleko lub przetwory mleczne w ilości przekraczającej indywidualną ilość referencyjną przysługującą na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień roku kwotowego, jest obowiązany do uiszczenia opłaty określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 2 załącznika, zwanej dalej „opłatą”.
 - 1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do producentów, którzy, pomimo oddania w używanie lub zbycia całości indywidualnej ilości referencyjnej, przysługującej tym producentom na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego lub pomimo otrzymania rekompensaty, o której mowa w art. 23a ust. 1, wprowadzili do obrotu mleko lub przetwory mleczne.
 2. Na poczet opłaty dostawca hurtowy jest obowiązany do wnoszenia zaliczki w wysokości 20 groszy za każdy kilogram mleka przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, wprowadzony do obrotu w ilości przekraczającej indywidualną ilość referencyjną przysługującą na dany dzień roku, zadeklarowaną w celu dostarczenia podmiotowi skupującemu.
 3. Zaliczkę, o której mowa w ust. 2, podmiot skupujący oblicza od dnia przekroczenia przez dostawcę hurtowego indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej na dany dzień roku zadeklarowanej w celu dostarczenia podmiotowi skupującemu oraz potrąca przy zapłacie należności za mleko dostarczone przez dostawcę hurtowego.

4. W przypadku gdy dostawca hurtowy, który wnosił zaliczki na poczet opłaty, zwiększył przysługującą mu indywidualną ilość referencyjną w trakcie trwania roku kwotowego i ilość mleka wprowadzonego do obrotu nie przekracza indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej na dany dzień roku zadeklarowanej w celu dostarczenia podmiotowi skupującemu, podmiot skupujący zaprzestaje obliczania zaliczek i potrącania ich przy zapłacie za mleko dostarczone przez dostawcę hurtowego.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, na jego wniosek, składany na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję, zobowiązuje, w drodze decyzji, podmiot skupujący do zwrotu pobranych zaliczek oraz określa ich wysokość.
6. Kwotę z tytułu zwrotu zaliczek podmiot skupujący zwraca dostawcy hurtowemu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja określona w ust. 5 stała się ostateczna.
7. Jeżeli podmiot skupujący zaprzestał wykonywania działalności w zakresie skupu mleka, jest obowiązany do przekazania środków pieniężnych, o których mowa w art. 36 ust. 4a, na wyodrębniony rachunek bankowy oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, w terminie 7 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Art. 34.

1. W terminie określonym w art. 33 ust. 4 podmioty skupujące są obowiązane przesłać:
 - 1) dostawcom hurtowym – informacje o:
 - a) ilości mleka dostarczonego przez tych dostawców, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, w ilości przekraczającej indywidualną ilość referencyjną przysługującą na dany dzień roku,
 - b) łącznej kwocie potrąconych zaliczek;
 - 2) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego – zbiorcze zestawienia, które zawierają dane o:
 - a) łącznej ilości mleka przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, dostarczonego przez poszczególnych dostawców hurtowych w ilości przekraczającej indywidualne ilości referencyjne przysługujące na dany dzień roku,
 - b) łącznej kwocie potrąconych zaliczek.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz wzory zbiorczych zestawień, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mając na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego przekazywania informacji o stopniu wykorzystania przez dostawców hurtowych indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień roku kwotowego.

Art. 35.

1. Prezes Agencji na podstawie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5 i art. 11 ust. 3, ustala stopień wykorzystania krajowej ilości referencyjnej, a w przypadku jej przekroczenia określa krajowy współczynnik realokacji:
 - 1) dla dostawców hurtowych stanowiący iloraz:
 - a) sumy niewykorzystanych przez dostawców hurtowych indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień roku kwotowego, i pozostającej do dyspozycji części krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych,
 - b) sumy przekroczonych przez dostawców hurtowych indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień roku kwotowego;
 - 2) dla dostawców bezpośrednich stanowiący iloraz:
 - a) sumy niewykorzystanych przez dostawców bezpośrednich indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień roku kwotowego, i pozostającej do dyspozycji części krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich,
 - b) sumy przekroczonych przez dostawców bezpośrednich indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień roku kwotowego

– i do dnia 30 sierpnia informuje ministra właściwego do spraw rynków rolnych o stopniu wykorzystania krajowej ilości referencyjnej.
2. Prezes Agencji informuje niezwłocznie o wysokości krajowych współczynników, o których mowa w ust. 1, dyrektorów oddziałów terenowych Agencji.

Art. 36.

1. W odniesieniu do dostawców hurtowych, właściwi miejscowo dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji dokonują do dnia 15 września na podstawie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5, rozliczenia:
 - 1) wykorzystania indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień roku kwotowego;
 - 2) zaliczek na poczet opłaty oraz ustalenia wysokości należnej opłaty, pobieranej od dostawców hurtowych po uwzględnieniu krajowego współczynnika realokacji, o którym mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1.
2. Dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji, o których mowa w ust. 1, do dnia 15 września określają dostawcom hurtowym, w drodze decyzji, wysokość należnych opłat i związanych z tym dopłat albo zwrotów zaliczek oraz przesyłają do podmiotów skupujących, także w wersji elektronicznej, zbiorcze informacje o wysokości tych opłat, dopłat i zwrotów zaliczek.
3. Na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 2, dostawca hurtowy:
 - 1) otrzymuje zwrot wpłaconych zaliczek, jeżeli krajowa ilość referencyjna nie została przekroczona;

- 2) otrzymuje zwrot części wpłaconych zaliczek, jeżeli należna opłata jest niższa od sumy wpłaconych zaliczek;
 - 3) jest obowiązany do wniesienia podmiotowi skupującemu dopłaty stanowiącej różnicę między wysokością należnej opłaty a sumą wpłaconych zaliczek najpóźniej do dnia, w którym podmiot skupujący jest obowiązany do wniesienia dopłat wraz z wpłaconymi zaliczkami na rachunek bankowy właściwego miejscowo oddziału terenowego Agencji.
4. Kwotę z tytułu zwrotu zaliczek, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub ich części, o której mowa w ust. 3 pkt 2, podmiot skupujący przekazuje dostawcom hurtowym w terminie określonym w art. 13 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 załącznika.
 - 4a. Zaliczkę, o której mowa w art. 33 ust. 2, oraz dopłatę, o której mowa w ust. 3 pkt 3, podmiot skupujący gromadzi na wyodrębnionym rachunku bankowym.
 5. Podmiot skupujący jest obowiązany do pobrania od dostawcy hurtowego dopłaty, o której mowa w ust. 3 pkt 3.
 6. Dopłatę, o której mowa w ust. 5, wraz z wpłaconymi zaliczkami, podmiot skupujący jest obowiązany przekazać na rachunek bankowy oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego w terminie określonym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.
 7. Jeżeli dostawca hurtowy nie przekazał podmiotowi skupującemu w całości dopłaty, o której mowa w ust. 3 pkt 3, podmiot skupujący może rozłożyć zaległą część dopłaty na raty.
 8. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.
 9. Upoważnionym do żądania wykonania, w drodze egzekucji administracyjnej, obowiązku wynikającego z decyzji, o której mowa w ust. 2, jest podmiot skupujący wskazany w tej decyzji.

Art. 37.

1. W odniesieniu do dostawców bezpośrednich, właściwi miejscowo dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji, na podstawie informacji, o których mowa w art. 11 ust. 3, dokonują rozliczenia wykorzystania indywidualnych ilości referencyjnych przysługujących na dany dzień roku, według stanu na ostatni dzień roku kwotowego, i do dnia 15 września dokonują, w drodze decyzji, ustalenia wysokości należnej opłaty, po uwzględnieniu krajowego współczynnika realokacji, o którym mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2.
2. Dostawca bezpośredni jest obowiązany wpłacić należną opłatę na rachunek bankowy właściwego miejscowo oddziału terenowego Agencji w terminie określonym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.
3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 38.

Od decyzji, o których mowa w art. 36 ust. 2 i art. 37 ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

Art. 39. (uchylony).**Art. 40.**

1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do opłat, dopłat i zaliczek na poczet opłaty stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾), z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.
2. Uprawnienia organu podatkowego określone w ustawie, o której mowa w ust. 1, przysługują:
 - 1) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji – jako organowi pierwszej instancji;
 - 2) Prezesowi Agencji – jako organowi odwoławczemu od decyzji dyrektora oddziału terenowego Agencji.
3. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 41.

Wpływy z tytułu opłat wynikające z rozliczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 i art. 37 ust. 1, Agencja przekazuje niezwłocznie na rachunek dochodów budżetu państwa.

Art. 41a.

1. Prezes Agencji ustala, w terminie określonym w art. 9 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, średnią ważoną referencyjnych zawartości tłuszczu dla poprzedniego roku kwotowego.
2. W przypadku gdy różnica pomiędzy średnią ważoną referencyjnych zawartości tłuszczu, o której mowa w ust. 1, a krajową referencyjną zawartością tłuszczu jest większa niż 0,1 g na kg, Prezes Agencji ustala współczynnik redukcji indywidualnych referencyjnych zawartości tłuszczu.
3. Właściwi miejscowo dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji, w drodze decyzji, zmieniają referencyjne zawartości tłuszczu dla poszczególnych dostawców hurtowych.
4. Od decyzji, o których mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.

Rozdział 3

Zakup interwencyjny i sprzedaż interwencyjna, dopłaty do przechowywania, przetwórstwa i konsumpcji przetworów mlecznych oraz wydawanie zezwoleń na wykorzystywanie kazeiny i kazeinianów do produkcji serów

Art. 42.

Agencja realizuje zadania określone w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 3-12 załącznika, w zakresie:

- 1) zakupu interwencyjnego i sprzedaży interwencyjnej masła i odtłuszczonego mleka w proszku;
- 2) dopłat do:
 - a) przechowywania masła, śmietanki, odtłuszczonego mleka w proszku i serów,
 - b) przetwórstwa masła, masła skondensowanego i śmietanki,
 - c) masła skondensowanego przeznaczonego do bezpośredniej konsumpcji,
 - d) odtłuszczonego mleka przeznaczonego do produkcji kazeiny i kazeinianów,
 - e) odtłuszczonego mleka w proszku i maślanki w proszku przeznaczonych do produkcji pasz,
 - f) zakupu masła przez żłobki, przedszkola, szkoły, domy pomocy społecznej, placówki opiekuńczo-wychowawcze, organizacje pozarządowe prowadzące ośrodki wsparcia, stołówki i jadłodajnie dla ubogich, schroniska i noclegownie dla bezdomnych, nieuzyskujące dochodów z prowadzonej działalności,
 - g) spożycia mleka i przetworów mlecznych w przedszkolach i szkołach, z wyłączeniem szkół wyższych
– udzielanych przez Prezesa Agencji;
- 3) wydawania zezwoleń na wykorzystywanie kazeiny i kazeinianów do produkcji serów.

Art. 42a.

Rada Ministrów określa corocznie, do dnia 15 czerwca na kolejny rok szkolny, w drodze rozporządzenia, maksymalne ceny mleka i przetworów mlecznych dostarczanych do przedszkoli i szkół, z wyłączeniem szkół wyższych, w ramach dopłat, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. g, mając na uwadze krajowe ceny mleka i przetworów mlecznych oraz wysokość dopłat określonych przez Komisję Europejską.

Art. 42b.

Producenci serów o kodzie CN 0406 są obowiązani do zarejestrowania się w centralnym rejestrze przedsiębiorców, o którym mowa w art. 22 ustawy z dnia 11 marca

2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 43.

1. W zakresie określonym w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 3-10 załącznika, Prezes Agencji:
 - 1) realizując zadania, o których mowa w art. 42 pkt 1 i pkt 2 lit. a–e, wydaje świadectwa autoryzacji:
 - a) zakładów produkcyjnych,
 - b) chłodni,
 - c) magazynów,
 - d) zakładów konfekcjonujących;
 - 2) realizując dopłaty do zakupu masła, prowadzi rejestr dostawców masła oraz podmiotów wymienionych w art. 42 pkt 2 lit. f.
2. W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 10 załącznika, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji, realizując zadania, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. g, prowadzi rejestr podmiotów ubiegających się o dopłaty.
3. W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 11 załącznika, Prezes Agencji, realizując zadania, o których mowa w art. 42 pkt 3, wydaje producentom serów, na ich wniosek, zezwolenia na wykorzystywanie kazeiny i kazeinianów do produkcji serów.
4. W przypadku wykorzystywania przez producentów kazeiny i kazeinianów do produkcji serów bez zezwolenia, o którym mowa w art. 42 pkt 3, lub wykorzystania kazeiny i kazeinianów do produkcji serów w ilości przekraczającej dozwoloną ilość określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 12 załącznika, producent jest obowiązany do wniesienia kary pieniężnej w wysokości określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 12 załącznika, na wyodrębniony rachunek bankowy Agencji.
5. Wnioski o wydanie świadectw autoryzacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz wnioski o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 3, składa się do Prezesa Agencji.
6. Wnioski o wpis do rejestrów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, składa się do właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji.
7. Wnioski, o których mowa w ust. 3, 5 i 6, zawierają:
 - 1) nazwę albo imię i nazwisko wnioskodawcy;
 - 2) adres wnioskodawcy;
 - 3) adres zakładu produkcyjnego, chłodni, magazynu lub zakładu konfekcjonującego;

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 97, poz. 964 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 132, poz. 1110, Nr 141, poz. 1182, Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1420.

- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy oraz numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), o ile został nadany;
 - 5) numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość – w przypadku osób fizycznych;
 - 6) numer rejestracyjny nadany przez Agencję, o ile został nadany;
 - 7) imiona i nazwiska osób uprawnionych do reprezentowania wnioskodawcy;
 - 8) numery linii produkcyjnych, w przypadku gdy wniosek dotyczy wydania świadectwa autoryzacji zakładów produkcyjnych;
 - 9) weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, w przypadku gdy wniosek dotyczy wydania świadectwa autoryzacji zakładów produkcyjnych występujących o dopłaty, o których mowa w art. 42 pkt 1 i pkt 2 lit. a;
 - 10) informacje o rodzaju sera, do którego zostanie dodana kazeina i kazeiniany, w przypadku gdy wniosek dotyczy wydania zezwolenia na wykorzystywanie kazeiny i kazeinianów do produkcji serów, o którym mowa w art. 42 pkt 3;
 - 11) dane o przedmiocie działania wnioskodawcy, w przypadku gdy wniosek dotyczy wpisu do rejestru podmiotów ubiegających się o dopłaty, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. g.
8. Wnioski, o których mowa w ust. 3, 5 i 6, składa się na formularzach opracowanych i udostępnianych przez Agencję.

Art. 44.

1. W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 4 załącznika, Prezes Agencji, w ramach dopłat do zakupu masła, wydaje podmiotom wymienionym w art. 42 pkt 2 lit. f bony uprawniające do zakupu określonej ilości masła od dostawców wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2.
2. Dopłaty do zakupu masła są udzielane na podstawie złożonych przez dostawców masła bonów, o których mowa w ust. 1.

Art. 45.

W zakresie określonym w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 4 i 9 załącznika, Prezes Agencji wydaje i poświadcza formularz kontrolny (formularz T5) w zakresie przemieszczania przetworów mlecznych wykorzystywanych w ramach dopłat, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. b, c oraz e.

Art. 45a.

Prezes Agencji, w zakresie określonym w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 4-6 załącznika, wydaje certyfikat jakości masła, odtuszczonego mleka w proszku i śmietanki przeznaczonych do wykorzystania w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 46.

1. Poza dopłatami, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. g, pochodzącymi ze środków Unii Europejskiej, spożycie mleka i przetworów mlecznych jest dofinansowywane:
 - 1) ze środków finansowych pochodzących z Funduszu Promocji Mleczarstwa przewidzianych w planie finansowym tego Funduszu – w przedszkolach i szkołach, z wyłączeniem szkół podstawowych i wyższych;
 - 2) z przychodów Agencji pochodzących z dotacji budżetowej – w szkołach podstawowych.
2. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zwane dalej „dopłatą krajową”, jest wypłacane przez Agencję i nie może być wyższe niż 100% maksymalnej ceny mleka o zawartości co najmniej 1% tłuszczu, poddanego obróbce cieplnej, w opakowaniach o pojemności mniejszej niż 0,23 l, ale nie mniejszej niż 0,20 l, ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 42a.
3. W przypadku gdy cena mleka lub przetworu mlecznego dostarczonych do szkół podstawowych jest niższa niż maksymalna cena mleka, o której mowa w ust. 2, dofinansowanie zmniejsza się do ceny dostarczonego mleka lub przetworu mlecznego.
4. Dopłata krajowa jest przyznawana do maksymalnej ilości 0,25 l ekwiwalentu mleka na jednego ucznia na jeden dzień nauki szkolnej, ustalonego zgodnie z art. 5 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 10 załącznika.
5. Warunkiem uzyskania dopłaty krajowej jest dostarczanie mleka i przetworów mlecznych do szkół podstawowych bezpłatnie lub w cenie nie wyższej niż różnica między ceną maksymalną dostarczonego mleka lub przetworu mlecznego a ceną maksymalną określoną w ust. 2.

Art. 46a.

1. Dopłata krajowa jest udzielana:
 - 1) podmiotom wpisanym do rejestru podmiotów ubiegających się o dopłaty, o którym mowa w art. 43 ust. 2, dostarczającym mleko lub przetwory mleczne do szkół podstawowych, na zasadach i zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 10 załącznika;
 - 2) na wniosek składany do właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.
2. Kontrole dotyczące wykorzystania dopłat krajowych przeprowadza się na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w pkt 10 załącznika.
3. Do kontroli, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 20 i art. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.⁶⁾).

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 97, poz. 964, z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 132, poz. 1110, Nr 141, poz. 1182, Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr

Art. 46b.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wypłacania dopłaty krajowej, a także szczegółowy zakres kontroli wykorzystania tej dopłaty, mając w szczególności na uwadze określenie terminów dokonywania poszczególnych czynności związanych z wypłatą dopłat krajowych, przepisy Unii Europejskiej w zakresie dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych w przedszkolach i szkołach, a także zabezpieczenie prawidłowego wydatkowania tych środków.

Art. 47.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych składa corocznie wniosek do Komisji Europejskiej o objęcie dopłatami przechowywania serów, w którym określa ilość i rodzaj serów nadających się do długotrwałego składowania.

Art. 48.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną ilość masła, której może dotyczyć wniosek o dopłatę do zakupu masła przez podmioty wymienione w art. 42 pkt 2 lit. f, mając na względzie potrzebę zapewnienia właściwej realizacji zapotrzebowania na masło zakupywane przez żłobki, przedszkola, szkoły, domy pomocy społecznej, placówki opiekuńczo-wychowawcze i ośrodki adaptacyjno-opiekuńcze, nieuzyskujące dochodów z prowadzonej działalności.

Rozdział 4**Kontrole i czynności sprawdzające****Art. 49.**

1. Agencja przeprowadza:

- 1) kontrole podmiotów skupujących w zakresie spełniania warunków określonych w art. 4 ust. 2;
- 2) czynności sprawdzające dostawców hurtowych, dostawców bezpośrednich, w tym dostawców, którym została przyznana rekompensata, o której mowa w art. 23a ust. 1, podmioty skupujące oraz podmioty wymienione w art. 42b i art. 43, w zakresie wykonywania przez te podmioty obowiązków związanych z kwotowaniem produkcji mleka, zakupem interwencyjnym i sprzedażą interwencyjną, dopłatami do przechowywania, przetwórstwa i konsumpcji przetworów mlecznych oraz wykorzystywaniem kazeiny i kazeinianów do produkcji serów, w ramach realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeprowadza właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji.

92, poz. 638, Nr 133, poz. 935, Nr 170, poz. 1217, Nr 187, poz. 1381 i Nr 208, poz. 1541, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 216.

3. Do przeprowadzania przez Agencję kontroli oraz czynności sprawdzających stosuje się przepisy art. 20 i art. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych.

Rozdział 5

Komisja Porozumiewawcza do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych

Art. 50.

1. Członków Komisji Porozumiewawczej do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych, zwanej dalej „Komisją”, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych.
2. Komisja składa się z 18 członków, w tym:
 - 1) 8 członków reprezentujących dostawców hurtowych lub bezpośrednich, powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe branżowe organizacje zrzeszające dostawców hurtowych lub bezpośrednich;
 - 2) 8 członków reprezentujących podmioty skupujące i zakłady przetwórcze niebędące podmiotami skupującymi, powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe branżowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze oraz podmioty skupujące niebędące zakładami przetwórczymi;
 - 3) 2 członków reprezentujących samorząd rolniczy, powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez krajową reprezentację izb rolniczych.
3. Członek Komisji może zostać odwołany na wniosek organizacji, która zgłosiła jego kandydaturę.
4. Kadencja Komisji trwa 4 lata, licząc od dnia pierwszego posiedzenia Komisji. Pierwsze posiedzenie zwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych w terminie 14 dni od dnia powołania Komisji.
5. Komisja działa na podstawie regulaminu określającego w szczególności tryb powoływania i odwoływania członków Komisji, częstotliwość posiedzeń oraz tryb podejmowania uchwał.
6. Jeżeli Komisja nie uchwali regulaminu w ciągu miesiąca od dnia pierwszego posiedzenia, o którym mowa w ust. 4, regulamin zostanie nadany, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych, z uwzględnieniem ust. 5.
7. Koszty działania Komisji pokrywają organizacje, których kandydaci zostali powołani do Komisji, przy czym koszty obsługi techniczno-biurowej oraz koszty obsługi prawnej dotyczącej Funduszu Promocji Mleczarstwa ponosi Agencja.

Art. 51.

1. Do zadań Komisji należy:
 - 1) reprezentowanie interesów producentów, podmiotów skupujących i zakładów przetwórczych wobec ministra właściwego do spraw rynków rolnych lub innych organów administracji rządowej oraz Prezesa Agencji;

- 2) ustalenie szczegółowych zasad gospodarowania Funduszem Promocji Mleczarstwa, ustalenie trybu rozdysponowania środków Funduszu oraz coroczne ustalanie planu finansowego tego Funduszu.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych zatwierdza szczegółowe zasady ustalone przez Komisję, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 52.

1. Celem Funduszu Promocji Mleczarstwa jest:
 - 1) promocja i dofinansowanie spożycia mleka lub przetworów mlecznych, w szczególności przez dzieci i młodzież;
 - 2) dofinansowanie organizacji akcji promocyjnych i informacyjnych dotyczących mleka lub przetworów mlecznych w kraju i za granicą;
 - 3) dofinansowanie organizacji wystaw i targów albo udziału w wystawach i targach związanych z hodowlą bydła mlecznego, produkcją lub przetwórstwem mleka w kraju i za granicą;
 - 4) wspieranie prac badawczo-rozwojowych mających na celu poprawę jakości przetworów mlecznych oraz wzrost ich spożycia;
 - 5) wsparcie działalności krajowych mleczarskich organizacji branżowych biorących udział w pracach specjalistycznych stałych i roboczych komitetów organizacji międzynarodowych, międzyrządowych i unijnych zajmujących się problemami mleczarstwa;
 - 6) dofinansowanie szkoleń dostawców oraz podmiotów skupujących.
2. Uprawnionymi do ubiegania się o środki z Funduszu Promocji Mleczarstwa są osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i mające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Podmioty skupujące są obowiązane do wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa w wysokości 0,1 grosza od każdego skupionego przez nie kilograma mleka.
- 3a. Wpłaty są naliczane kwartalnie na podstawie decyzji wydawanej przez Prezesa Agencji na podstawie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c tiret drugie, i przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Funduszu Promocji Mleczarstwa w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
4. Źródłami finansowania Funduszu Promocji Mleczarstwa są:
 - 1) wpłaty przekazywane przez podmioty skupujące, o których mowa w ust. 3;
 - 2) darowizny, zapisy, dotacje.
5. W przypadku podmiotów skupujących, które dokonują wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa, stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.
6. Uprawnienia organu podatkowego określone w ustawie, o której mowa w ust. 5, przysługują:
 - 1) Prezesowi Agencji jako organowi pierwszej instancji;

- 2) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych jako organowi odwoławczemu od decyzji Prezesa Agencji.
7. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
8. Środkami Funduszu Promocji Mleczarstwa, gromadzonymi na wyodrębnionym rachunku Agencji, dysponuje Prezes Agencji zgodnie ze szczegółowymi zasadami gospodarowania Funduszem, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2, oraz w zakresie określanym corocznie przez Komisję w planie finansowym tego Funduszu.
9. Prezes Agencji przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz Komisji roczne sprawozdanie z wykorzystania Funduszu Promocji Mleczarstwa.

Rozdział 6

Kary pieniężne

Art. 53.

1. Podmiot skupujący, który wykonuje działalność w zakresie skupu mleka bez wpisu do rejestru podmiotów, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:
 - 1) wyrażonej w kilogramach ilości mleka skupionego w okresie wykonywania tej działalności bez wpisu do rejestru podmiotów i
 - 2) wysokości 50% opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.
2. Podmiot skupujący, który skupuje mleko od producentów nieposiadających indywidualnych ilości referencyjnych, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:
 - 1) wyrażonej w kilogramach ilości skupionego mleka od tych producentów i
 - 2) wysokości 50% opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.

Art. 54.

Podmiot skupujący, który nie prześle w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji określonych w art. 10 ust. 1 pkt 5, podlega karze pieniężnej w wysokości ustalonej na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.

Art. 54a.

1. Podmiot skupujący, który podaje w informacjach określonych w art. 10 ust. 1 pkt 5 ilość mleka dostarczonego podmiotowi skupującemu inną niż ilość faktycznie skupiona, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

- 1) opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej i
 - 2) 0,01% różnicy, wyrażonej w kilogramach, ilości mleka faktycznie skupionego i ilości mleka podanej w informacji, i
 - 3) ilości dni za każdy dzień zwłoki w przesłaniu prawidłowej informacji.
2. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż iloczyn:
- 1) różnicy między ilością mleka dostarczonego podmiotowi skupującemu a ilością mleka podaną w informacji, o której mowa w ust. 1, i
 - 2) wysokości opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.

Art. 54b.

Podmiot skupujący, który wykazuje w dokumencie potwierdzającym dostawę mleka ilość inną niż ilość ustalona przy jego rozładunku u podmiotu skupującego, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

- 1) opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej i
- 2) różnicy, wyrażonej w kilogramach, ilości mleka określonej w dokumencie potwierdzającym dostawę mleka i ilości mleka ustalonej przy rozładunku.

Art. 54c.

Podmiot skupujący, który uniemożliwia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 20 000 zł.

Art. 54d.

Podmiot skupujący, który utrudnia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2 000 zł do 10 000 zł.

Art. 54e.

Podmiot skupujący, który nie wykonuje obowiązków lub narusza wymagania określone w art. 24 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2 000 zł do 20 000 zł.

Art. 54f.

Podmiot skupujący, który nie spełnia obowiązku określonego w art. 10 ust. 1 pkt 6, podlega karze pieniężnej w wysokości 500 zł.

Art. 54g.

Podmiot skupujący, który przekroczył dopuszczalne odchylenia określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 2, potwierdzone międzylaboratoryjnymi badaniami porównawczymi w dwóch kolejnych badaniach zawartości tłuszczu w mleku, podlega karze pieniężnej w wysokości 2 000 zł.

Art. 54h.

Kto dostarcza mleko podmiotowi skupującemu niewpisanemu do rejestru podmiotów, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 2 000 zł.

Art. 54i.

1. Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który wprowadza do obrotu mleko lub przetwory mleczne w ilości przekraczającej oszacowane posiadane możliwości produkcyjne, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:
 - 1) wyrażonego w kilogramach przekroczenia i
 - 2) wysokości 25% opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.
2. Podstawą wymiaru kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, jest nadwyżka ilości mleka lub przetworów mlecznych wprowadzonych do obrotu przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego w okresie objętym czynnościami sprawdzającymi, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2, nad ilością mleka lub przetworów mlecznych oszacowanych zgodnie z art. 12a ust. 2, pomniejszoną o ilości mleka lub przetworów mlecznych wykorzystanych na spożycie własne lub do karmienia zwierząt.
3. Kary pieniężnej nie wymierza się, jeżeli nadwyżka, o której mowa w ust. 2, nie przekracza 30% możliwości produkcyjnych posiadanych przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego oszacowanych zgodnie z art. 12a ust. 2.

Art. 54j.

Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który uniemożliwia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 zł do 500 zł.

Art. 54k.

Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który utrudnia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 zł do 200 zł.

Art. 54l.

Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który nie wykonuje obowiązków lub narusza wymagania określone w art. 24 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 2 000 zł.

Art. 54m.

Dostawca bezpośredni, który nie przesłał w terminie określonym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji określonych w art. 11 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości ustalonej na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.

Art. 54n.

Dostawca bezpośredni, który podaje w informacjach określonych w art. 11 ust. 3 ilość mleka lub przetworów mlecznych inną niż ilość, która została przez niego wprowadzona do obrotu, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

- 1) opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej i
- 2) 0,01% różnicy wyrażonej w kilogramach ilości mleka lub przetworów mlecznych faktycznie wprowadzonych do obrotu i ilości mleka podanej w informacji, i
- 3) ilości dni za każdy dzień zwłoki w przesłaniu prawidłowej informacji.

Art. 54o.

1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta, albo siedzibę podmiotu skupującego wydaje decyzję w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.
3. Wymierzając karę pieniężną określoną w art. 54c-54e, art. 54h i art. 54j-54l, dyrektor oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę wpływ czynu zabronionego na prawidłowe funkcjonowanie systemu kwotowania produkcji mleka.
4. Opłatę przelicza się na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 55.

1. Kar pieniężnych nie wymierza się, jeżeli od końca roku kwotowego, w którym popełniono czyn zabroniony, upłynęły 3 lata.
2. Od nieuiszczonych w terminie kar pieniężnych pobiera się odsetki za każdy dzień zwłoki w wysokości przewidzianej dla zaległości podatkowych.
3. Do egzekucji kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 56. (pominięty).⁷⁾

Art. 57.

Kadencja Komisji Porozumiewawczej do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych utworzonej na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. Nr 129, poz. 1446 i Nr 154, poz. 1797, z 2002 r. Nr 107, poz. 937 oraz z 2003 r. Nr 189, poz. 1853) upływa z dniem 1 lutego 2006 r.

Art. 58.

Pierwszym rokiem kwotowym jest rok kwotowy określony w art. 41 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych.

Art. 59.

1. Ilekroć w dotychczasowych przepisach jest mowa o Funduszu Promocji Mleczarstwa należy przez to rozumieć Fundusz Promocji Mleczarstwa, o którym mowa w niniejszej ustawie.
2. Ilekroć w dotychczasowych przepisach jest mowa o indywidualnej kwocie mlecznej należy przez to rozumieć indywidualną ilość referencyjną, o której mowa w niniejszej ustawie.
3. Ilekroć w dotychczasowych przepisach jest mowa o krajowej kwocie mlecznej należy przez to rozumieć krajową ilość referencyjną, o której mowa w niniejszej ustawie.

Art. 60.

Rejestry prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych stają się rejestrami w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 61.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4 ust. 4, art. 7 ust. 10, art. 7a ust. 2, art. 18 ust. 6 i art. 22 ust. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 4, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 3 niniejszej ustawy.

⁷⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

Art. 62.

1. Szczegółowe zasady rozdysponowania krajowej rezerwy krajowej kwoty mlecznej ustalone przez Komisję Porozumiewawczą do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych na podstawie art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 niniejszej ustawy.
2. Szczegółowe zasady gospodarowania Funduszem Promocji Mleczarstwa ustalone przez Komisję Porozumiewawczą do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych na podstawie art. 38 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych tracą moc z dniem 1 lutego 2006 r.

Art. 63.

Postępowania w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych wydawanych na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpatruje się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 64.

Traci moc ustawa z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. Nr 129, poz. 1446 i Nr 154, poz. 1797, z 2002 r. Nr 107, poz. 937 oraz z 2003 r. Nr 189, poz. 1853).

Art. 65.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

- 1) art. 43 i art. 56, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 33, art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b, art. 36 ust. 1 pkt 2 i ust. 2–6, art. 37, art. 38, art. 40 oraz art. 41, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2005 r.

[Załącznik do ustawy
z dnia 20 kwietnia 2004 r.

**PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ W ZAKRESIE ORGANIZACJI RYNKU
MLEKA I PRZETWORÓW MLECZNYCH^{*)}**

- 1) rozporządzenie Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz. Urz. UE L 94 z 31.03.2004, str. 22);
- 2) rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz. Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 123) zmienione decyzją Rady (WE) nr 2004/281 z dnia 22 marca 2004 r. (Dz. Urz. UE L 93 z 30.03.2004, str. 1);
- 3) rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. Urz. WE L 160 z 26.06.1999, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 25, str. 366), wraz z następującymi zmianami:
 - a) rozporządzenie Rady (WE) nr 1040/2000 z dnia 16 maja 2000 r. (Dz. Urz. WE L 118 z 19.05.2000, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 98),
 - b) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1526/2000 z dnia 13 lipca 2000 r. (Dz. Urz. UE WE L 175 z 14.07.2000, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 31),
 - c) rozporządzenie Rady (WE) nr 1670/2000 z dnia 20 lipca 2000 r. (Dz. Urz. WE L 193 z 29.07.2000, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 127),
 - d) rozporządzenie Komisji (WE) nr 509/2002 z dnia 21 marca 2002 r. (Dz. Urz. WE L 79 z 22.03.2002, str. 15; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 326),
 - e) rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. UE L 122 z 16.05.2003, str. 1),
 - f) rozporządzenie Rady (WE) nr 1787/2003 z dnia 29 września 2003 r. (Dz. Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 121),
 - g) rozporządzenie Komisji (WE) nr 186/2004 z dnia 2 lutego 2004 r. (Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2004, str. 6);
- 4) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/99 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany (Dz. Urz.

^{*)} Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszym załączniku, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

- WE L 333 z 24.12.1999, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 67), wraz z następującymi zmianami:*
- a) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. (Dz. Urz. WE L 179 z 18.07.2000, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 91),*
 - b) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 213/2001 z dnia 9 stycznia 2001 r. (Dz. Urz. WE L 37 z 07.02.2001, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 240),*
 - c) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 1614/2001 z dnia 7 sierpnia 2001 r. (Dz. Urz. WE L 214 z 08.08.2001, str. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 33, str. 264),*
 - d) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 359/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. (Dz. Urz. UE L 53 z 28.02.2003, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 269),*
 - e) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 318/2004 z dnia 23 lutego 2004 r. (Dz. Urz. UE L 55 z 24.02.2004, str. 44),*
 - f) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2004, str. 138),*
 - g) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 1448/2004 z dnia 13 sierpnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 267 z 14.08.2004, str. 30);*
- 5) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtłuszczonego mleka w proszku (Dz. Urz. WE L 37 z 07.02.2001, str. 100; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 339), wraz z następującymi zmianami:*
- a) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 1319/2004 z dnia 16 lipca 2004 r. (Dz. Urz. UE L 245 z 17.07.2004, str. 11),*
 - b) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 1838/2004 z dnia 22 października 2004 r. (Dz. Urz. UE L 322 z 23.10.2004, str. 3);*
- 6) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 1244/2004 z dnia 6 lipca 2004 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie przyznania pomocy wspólnotowej w odniesieniu do prywatnego składowania niektórych serów w roku składowania 2004/2005 (Dz. Urz. UE L 236 z 07.07.2004, str. 5);*
- 7) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 350 z 20.12.1997, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 147), wraz z następującymi zmianami:*
- a) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 1061/98 z dnia 25 maja 1998 r. (Dz. Urz. WE L 152 z 26.05.1998, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 105),*
 - b) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 1550/98 z dnia 17 lipca 1998 r. (Dz. Urz. WE L 202 z 18.07.1998, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 237),*

- c) rozporządzenie Komisji (WE) nr 124/1999 z dnia 20 stycznia 1999 r. (Dz. Urz. WE L 16 z 21.01.1999, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 316),
 - d) rozporządzenie Komisji (WE) nr 494/1999 z dnia 5 marca 1999 r. (Dz. Urz. WE L 59 z 06.03.1999, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 422),
 - e) rozporządzenie Komisji (WE) nr 635/2000 z dnia 24 marca 2000 r. (Dz. Urz. WE L 76 z 25.03.2000, str. 9; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 371),
 - f) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1851/2001 z dnia 20 września 2001 r. (Dz. Urz. WE L 253 z 21.09.2001, str. 16; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 33, str. 366),
 - g) rozporządzenie Komisji (WE) nr 186/2004 z dnia 2 lutego 2004 r. (Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2004, str. 6),
 - h) rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2004, str. 138),
 - i) rozporządzenie Komisji (WE) nr 921/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 163 z 30.04.2004, str. 94);
- 8) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 429/90 z dnia 20 lutego 1990 r. w sprawie przyznawania w formie przetargu pomocy na koncentrat masła przeznaczony do bezpośredniego spożycia we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 45 z 21.02.1990, str. 8; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 35), wraz z następującymi zmianami:
- a) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1265/90 z dnia 14 maja 1990 r. (Dz. Urz. WE L 124 z 15.05.1990, str. 34; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 70),
 - b) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2617/90 z dnia 11 września 1990 r. (Dz. Urz. WE L 249 z 12.09.1990, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 186),
 - c) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3301/90 z dnia 15 listopada 1990 r. (Dz. Urz. WE L 317 z 16.11.1990, str. 24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 27),
 - d) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1264/92 z dnia 18 maja 1992 r. (Dz. Urz. WE L 135 z 19.05.1992, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 267),
 - e) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3774/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. (Dz. Urz. WE L 383 z 29.12.1992, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 287),
 - f) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1756/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. (Dz. Urz. WE L 161 z 02.07.1993, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 281),
 - g) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1802/95 z dnia 25 lipca 1995 r. (Dz. Urz. WE L 174 z 26.07.1995, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 73),

- h) rozporządzenie Komisji (WE) nr 417/98 z dnia 20 lutego 1998 r. (Dz. Urz. WE L 52 z 21.02.1998, str. 18; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 298),*
 - i) rozporządzenie Komisji (WE) nr 101/1999 z dnia 15 stycznia 1999 r. (Dz. Urz. WE L 11 z 16.01.1999, str. 14; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 294),*
 - j) rozporządzenie Komisji (WE) nr 124/1999 z dnia 20 stycznia 1999 r. (Dz. Urz. WE L 16 z 21.01.1999, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 316),*
 - k) rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2004, str. 138),*
 - l) rozporządzenie Komisji (WE) nr 921/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 163 z 30.04.2004, str. 94);*
- 9) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3143/85 z dnia 11 listopada 1985 r. w sprawie sprzedaży po obniżonych cenach masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego przeznaczonego do bezpośredniego spożycia w postaci koncentratu masła (Dz. Urz. WE L 298 z 12.11.1985, str. 9; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 257), wraz z następującymi zmianami:*
- a) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3562/85 z dnia 17 grudnia 1985 r. (Dz. Urz. WE L 339 z 18.12.1985, str. 34; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 278),*
 - b) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3812/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz. Urz. WE L 368 z 31.12.1985, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 288),*
 - c) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 713/86 z dnia 6 marca 1986 r. (Dz. Urz. WE L 65 z 07.03.1986, str. 16; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 9),*
 - d) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 715/86 z dnia 6 marca 1986 r. (Dz. Urz. WE L 65 z 07.03.1986, str. 18; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 10),*
 - e) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1325/86 z dnia 5 maja 1986 r. (Dz. Urz. WE L 117 z 06.05.1986, str. 14; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 22),*
 - f) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2889/86 z dnia 18 września 1986 r. (Dz. Urz. WE L 267 z 19.09.1986, str. 13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 108),*
 - g) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3157/86 z dnia 16 października 1986 r. (Dz. Urz. WE L 294 z 17.10.1986, str. 8; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 114),*
 - h) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 569/87 z dnia 26 lutego 1987 r. (Dz. Urz. WE L 57 z 27.02.1987, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 167),*
 - i) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1096/87 z dnia 21 kwietnia 1987 r. (Dz. Urz. WE L 106 z 22.04.1987, str. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 207),*

- j) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1807/87 z dnia 29 czerwca 1987 r. (Dz. Urz. WE L 170 z 30.06.1987, str. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 242),
 - k) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 775/88 z dnia 24 marca 1988 r. (Dz. Urz. WE L 80 z 25.03.1988, str. 31; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 8, str. 37),
 - l) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3036/88 z dnia 30 września 1988 r. (Dz. Urz. WE L 271 z 01.10.1988, str. 93; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 8, str. 137),
 - m) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 231/89 z dnia 30 stycznia 1989 r. (Dz. Urz. WE L 29 z 31.01.1989, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 14),
 - n) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1953/89 z dnia 30 czerwca 1989 r. (Dz. Urz. WE L 187 z 01.07.1989, str. 102; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 89),
 - o) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2690/89 z dnia 6 września 1989 r. (Dz. Urz. WE L 261 z 07.09.1989, str. 6; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 165),
 - p) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3060/91 z dnia 18 października 1991 r. (Dz. Urz. WE L 289 z 19.10.1991, str. 23; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 111),
 - r) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1264/92 z dnia 18 maja 1992 r. (Dz. Urz. WE L 135 z 19.05.1992, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 267),
 - s) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3774/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. (Dz. Urz. WE L 383 z 29.12.1992, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 287),
 - t) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1756/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. (Dz. Urz. WE L 161 z 02.07.1993, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 281),
 - u) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1802/95 z dnia 25 lipca 1995 r. (Dz. Urz. WE L 174 z 26.07.1995, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 73),
 - w) rozporządzenie Komisji (WE) nr 101/1999 z dnia 15 stycznia 1999 r. (Dz. Urz. WE L 11 z 16.01.1999, str. 14; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 294);
- 10) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2921/90 z dnia 10 października 1990 r. w sprawie pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego (Dz. Urz. WE L 279 z 11.10.1990, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 387), wraz z następującymi zmianami:
- a) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1768/91 z dnia 21 czerwca 1991 r. (Dz. Urz. WE L 158 z 22.06.1991, str. 49; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 298),
 - b) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1939/92 z dnia 14 lipca 1992 r. (Dz. Urz. WE L 196 z 15.07.1992, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 357),

- c) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1756/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. (Dz. Urz. WE L 161 z 02.07.1993, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 281),
 - d) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1368/95 z dnia 16 czerwca 1995 r. (Dz. Urz. WE L 133 z 17.06.1995, str. 4; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 17, str. 371),
 - e) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2654/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. (Dz. Urz. WE L 325 z 17.12.1999, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 27, str. 450),
 - f) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1651/2004 z dnia 21 września 2004 r. (Dz. Urz. UE L 297 z 22.09.2004, str. 3),
 - g) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1826/2004 z dnia 21 października 2004 r. (Dz. Urz. UE L 321 z 22.10.2004, str. 3);
- 11) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2799/99 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku przeznaczonych na paszę oraz sprzedaży mleka odtłuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu (Dz. Urz. WE L 340 z 31.12.1999, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 110), wraz z następującymi zmianami:
- a) rozporządzenie Komisji (WE) nr 213/2001 z dnia 9 stycznia 2001 r. (Dz. Urz. WE L 37 z 07.02.2001, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 240),
 - b) rozporządzenie Komisji (WE) nr 778/2002 z dnia 7 maja 2002 r. (Dz. Urz. WE L 123 z 09.05.2002, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 534),
 - c) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2132/2003 z dnia 4 grudnia 2003 r. (Dz. Urz. UE L 320 z 05.12.2003, str. 4),
 - d) rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2004, str. 138),
 - e) rozporządzenie Komisji (WE) nr 922/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 163 z 30.04.2004, str. 96),
 - f) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1251/2004 z dnia 7 lipca 2004 r. (Dz. Urz. UE L 237 z 08.07.2004, str. 14),
 - g) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1839/2004 z dnia 22 października 2004 r. (Dz. Urz. UE L 322 z 23.10.2004, str. 4);
- 12) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2191/81 z dnia 31 lipca 1981 r. w sprawie przyznawania pomocy w odniesieniu do zakupu masła przez instytucje i organizacje niedochodowe (Dz. Urz. WE L 213 z 01.08.1981, str. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 60), wraz z następującymi zmianami:
- a) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2429/81 z dnia 21 sierpnia 1981 r. (Dz. Urz. WE L 242 z 25.08.1981, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 65),
 - b) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 269/83 z dnia 1 lutego 1983 r. (Dz. Urz. WE L 31 z 02.02.1983, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 205),

- c) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3514/83 z dnia 13 grudnia 1983 r. (Dz. Urz. WE L 351 z 14.12.1983, str. 13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 21),
 - d) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1365/85 z dnia 24 maja 1985 r. (Dz. Urz. WE L 139 z 27.05.1985, str. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 170),
 - e) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3812/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz. Urz. WE L 368 z 31.12.1985, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 288),
 - f) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 442/88 z dnia 17 lutego 1988 r. (Dz. Urz. WE L 45 z 18.02.1988, str. 25; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 8, str. 7),
 - g) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1497/91 z dnia 3 czerwca 1991 r. (Dz. Urz. WE L 140 z 04.06.1991, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 271),
 - h) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1756/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. (Dz. Urz. WE L 161 z 02.07.1993, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 281),
 - i) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2029/94 z dnia 8 sierpnia 1994 r. (Dz. Urz. WE L 206 z 09.08.1994, str. 7; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 16, str. 339),
 - j) rozporządzenie Komisji (WE) nr 455/95 z dnia 28 lutego 1995 r. (Dz. Urz. WE L 46 z 01.03.1995, str. 31; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 17, str. 161),
 - k) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2196/95 z dnia 18 września 1995 r. (Dz. Urz. WE L 221 z 19.09.1995, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 194),
 - l) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1207/98 z dnia 10 czerwca 1998 r. (Dz. Urz. WE L 166 z 11.06.1998, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 141),
 - m) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1565/2001 z dnia 31 lipca 2001 r. (Dz. Urz. WE L 208 z 01.08.2001, str. 15; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 33, str. 226),
 - n) rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2004, str. 138),
 - o) rozporządzenie Komisji (WE) nr 921/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 163 z 30.04.2004, str. 94);
- 13) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2707/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych (Dz. Urz. WE L 311 z 12.12.2000, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 43) zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 816/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. UE L 153 z 30.04.2004, str. 19);
- 14) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2204/90 z dnia 24 lipca 1990 r. ustanawiające dodatkowe ogólne zasady wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do sera (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.1990, str. 7; Dz.

Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 105) zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2583/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. (Dz. Urz. WE L 345 z 29.12.2001, str. 6; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 416);

15) *rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2742/90 z dnia 26 września 1990 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2204/90 (Dz. Urz. WE L 264 z 27.09.1990, str. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 189), wraz z następującymi zmianami:*

a) *rozporządzenie Komisji (EWG) nr 837/91 z dnia 4 kwietnia 1991 r. (Dz. Urz. WE L 85 z 05.04.1991, str. 15; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 176),*

b) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 1802/95 z dnia 25 lipca 1995 r. (Dz. Urz. WE L 174 z 26.07.1995, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 73),*

c) *rozporządzenie Komisji (WE) nr 265/2002 z dnia 13 lutego 2002 r. (Dz. Urz. WE L 43 z 14.02.2002, str. 13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 167).]*

Załącznik do ustawy
z dnia 15 czerwca 2007 r. (poz.794)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ W ZAKRESIE ORGANIZACJI RYNKU MLEKA I PRZETWORÓW MLECZNYCH:

- 1) rozporządzenie Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.Urz. UE L 94 z 31.03.2004, str. 22; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 43, str. 333, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 123; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 391, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz.Urz. WE L 160 z 26.06.1999, str. 48; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 25, str. 366, z późn. zm.);
- 4) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty (Dz.Urz. UE L 308 z 25.11.2005, str. 1, z późn. zm.);
- 5) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/99 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany (Dz.Urz. WE L 333 z 24.12.1999, str. 11; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 67, z późn. zm.);
- 6) rozporządzenie Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtłuszczonego mleka w proszku (Dz.Urz. WE L 37 z 07.02.2001, str. 100; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 339, z późn. zm.);
- 7) rozporządzenie Komisji (WE) nr 734/2006 z dnia 16 maja 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2006/2007 (Dz.Urz. UE L 129 z 17.05.2006, str. 3);
- 8) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2921/90 z dnia 10 października 1990 r. w sprawie pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego (Dz.Urz. WE L 279 z 11.10.1990, str. 22; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 387, z późn. zm.);
- 9) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2799/99 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku przeznaczonych na paszę oraz

- sprzedaży mleka odtłuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu (Dz.Urz. WE L 340 z 31.12.1999, str. 3; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 110, z późn. zm.);
- 10) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2707/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych (Dz.Urz. WE L 311 z 12.12.2000, str. 37; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 43, z późn. zm.);
 - 11) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2204/90 z dnia 24 lipca 1990 r. ustanawiające dodatkowe ogólne zasady w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do sera (Dz.Urz. WE L 201 z 31.07.1990, str. 7; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 105, z późn. zm.);
 - 12) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1547/2006 z dnia 13 października 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2204/90 (Dz.Urz. UE L 286 z 17.10.2006, str. 8).